

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

2ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 15 Δεκεμβρίου 2022 με την εξής σύνθεση: Κωνσταντίνος Τόλης Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου Εισηγήτρια και Χρήστος Σώκος, Μέλη.

Για να εξετάσει, σε συμμόρφωση με την με αρ. 2176/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, την, από 15.07.2022, προδικαστική προσφυγή με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 995/15.07.2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «... ..» και τον διακριτικό τίτλο «... ..», όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή, η προσφεύγουσα αιτείται να ακυρωθεί η με αριθμό 251/27.06.2022 απόφαση της οικονομικής επιτροπής της αναθέτουσας αρχής (ΑΔΑ: ...-...), με την οποία εγκρίθηκε το, από 22.06.2022, (νέο) πρακτικό αξιολόγησης προσφορών της επιτροπής διενέργειας του υπόψη διαγωνισμού, που εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού για την επιλογή αναδόχου κατασκευής του έργου: «ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ...», προϋπολογισμού 302.639,54 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% (375.273,03 ευρώ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%), με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής - χαμηλότερη τιμή (διακήρυξη με κωδικό ΚΗΜΔΗΣ ... 2021-11-03, συστημικός αριθμός ΕΣΗΔΗΣ: ...).

Με την παρέμβασή της, η παρεμβαίνουσα ζητεί, όπως απορριφθεί καθ' ολοκληρίαν η προδικαστική προσφυγή της προσφεύγουσας και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης, με την οποία, αφενός μεν, απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας, αφετέρου δε, έγινε αποδεκτή

η δική της προσφορά, με συνέπεια, να αναδειχθεί προσωρινός μειοδότης της οικείας σύμβασης.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Αν. Χαραλαμποπούλου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της εν λόγω προδικαστικής προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. ... ποσού χιλίων πεντακοσίων δεκατριών ευρώ και είκοσι λεπτών (1.513,20€) αναλογούν παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα άσκησε την, από 15.07.2022, προδικαστική προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΕΑΔΗΣΥ 995/15.07.2022, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Αρχής, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού.

3. Επειδή, εμπρόθεσμα η προσφεύγουσα προσβάλλει την ως άνω πράξη, καθόσον η κατ' αυτής προδικαστική προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη, υπ' αριθμ. 251/27.06.2022 απόφαση της οικονομικής επιτροπής της αναθέτουσας αρχής, (ΑΔΑ: Ψ8ΚΕΩΚΥ-ΜΣ4) αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του επίμαχου διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ) στις 04.07.2022.

4. Επειδή, η προσφεύγουσα, που υπέβαλε την με αρ. 233012 προσφορά στον εν θέματι διαγωνισμό, η οποία απορρίφθηκε, θεμελιώνει άμεσο, ενεστώς και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της εν λόγω προδικαστικής προσφυγής, με την οποία στρέφεται κατά του αποκλεισμού της. Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1

Αριθμός απόφασης: Σ 1770 /2022

του ν. 4412/2016, καθόσον με την υπ' αριθμ. 251/27.06.2022 απόφαση της οικονομικής επιτροπής του Δήμου Ν. ... μη νομίμως απορρίφθηκε η οικονομική της προσφορά (ποσοστό έκπτωσης 46,52%), μετά την παροχή πρόσθετων επεξηγήσεων που χορηγήθηκαν, δυνάμει του άρθρου 88 του ν. 4412/2016, επί του κόστους του προσωπικού γενικής επιστασίας και διοίκησης του έργου, σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 511_512/2022 απόφασης της ΕΑΔΗΣΥ, με την οποία κρίθηκε ότι με ανεπαρκή αιτιολογία έγιναν δεκτές οι αρχικές επεξηγήσεις της εν λόγω εταιρείας επί της χορηγηθείσας έκπτωσης.

5. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα παρέμβαση κατατέθηκε εμπρόθεσμα (25.07.2022), ήτοι, δέκα (10) ημέρες μετά την κοινοποίηση της προδικαστικής προσφυγής στις 15.07.2022 στους λοιπούς προσφέροντες, σκοπεί δε στην απόρριψη της εν λόγω προσφυγής, καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία, αφενός μεν, απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας, αφετέρου δε, έγινε αποδεκτή η δική της προσφορά, με συνέπεια, να αναδειχθεί προσωρινός μειοδότης της οικείας σύμβασης. Ως εκ τούτου, ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

6. Επειδή, στο με αρ. πρωτ. 18632/28.07.2022 έγγραφο απόψεων της αναθέτουσας αρχής αναφέρονται σε σχέση με την υπό κρίση προσφυγή τα εξής: «[...] Η εγκύκλιος 9/2017 του ΥΥΠΟΜΕ δεν αποτελεί απόλυτο κριτήριο αξιολογήσεως της αιτιολογήσεως επί ασυνήθως χαμηλής προσφοράς ενός παράγοντος κόστους, διότι όπως είναι δεκτή τιμή κόστους ελάττων της υπό της εγκυκλίου προβλεπόμενης τοιαύτης, επί τη βάση ιδιαιτεροτήτων των οικονομικών φορέων (πρβλ. απόφαση ΑΕΠΠ Σ1215/2020, σελ. 20-21), ούτως και ειδικές απαιτήσεις του έργου δεν είναι δυνατόν να παραβλέπονται στην αιτιολόγηση ενός παράγοντος κόστους. Στο άρθρο 26 της Ειδικής Συγγραφής Υποχρεώσεων (ΕΣΥ) του προκειμένου έργου προβλέπονται ειδικές απαιτήσεις σχετικές με το προσωπικό διευθύνσεως του έργου παρά του αναδόχου. Το κόστος του προσωπικού αυτού εμπίπτει στο αναφερόμενο στην ρηθείσα εγκύκλιο κόστος του «Προσωπικού γενικής επιστασίας και διοικήσεως του Αναδόχου» (πρβλ. Γενικούς Όρους Τιμολογίου Οικοδομικών Έργων, ΦΕΚ Β΄

1746/2017, σελ. 17224, παρ. β.2 και σελ. 17220, παρ. 1.1.3), η δε άποψη της προσφευγούσης επιχειρήσεως ότι η αναθέτουσα αρχή υπολαμβάνει ότι οι αμοιβές του προβλεπομένου εκ του άρθρου 26 της ΕΣΥ προσωπικού δεν περιλαμβάνονται εις το προβλεπόμενο υπό της ρηθείσης εγκυκλίου οικείο ποσοστό 4% είναι αυθαίρετος. Το θέμα των απαιτήσεων του άρθρου 26 της ΕΣΥ ετέθη δια της προσφυγής της επιχειρήσεως Δι' από 6/6/2020 επικοινωνίας μέσω ΕΣΗΔΗΣ, η επιτροπή διαγωνισμού, εξήτησε παρά της προσφευγούσης, προ της εκδόσεως του νέου πρακτικού αξιολογήσεως προσφορών, την επί τη βάσει των συμβατικών του έργου τευχών, άρα των απαιτήσεων του άρθρου 26 της ΕΣΥ, ανάλυση του κόστους του προσωπικού γενικής επιστάσις και διοικήσεως του έργου, με σκοπό να ελέγξει εάν το επαγόμενο κόστος εκ των εν λόγω απαιτήσεων ανατρέπει την υποβληθείσα αιτιολόγηση προσφοράς. Το εν λόγω κόστος εξαρτάται εκ του αριθμού, της αμοιβής και του χρόνου απασχολήσεως των επιστατούντων και διοικούντων το έργο στελεχών του αναδόχου. Στις από 11/6/2022 διευκρινήσεις της προσφευγούσης προς την επιτροπή διαγωνισμού αναφέρεται μεν ότι «η διάρκεια του έργου και κατ' επέκταση οι μέρες εργασίας δεν αντιστοιχούν στο σύνολο της διάρκειας της σύμβασης», ελλείπει όμως μία εκτίμηση αυτής, βάσει της οποίας θα εξετιμάτο ο χρόνος απασχολήσεως των στελεχών. Εφ' όσον η προσφεύγουσα επιχείρηση δεν υπέβαλε την ζητηθείσα ανάλυση, η επιτροπή διαγωνισμού προέβη σε ιδία εκτίμηση της εκπληρώσεως των εν λόγω απαιτήσεων, επί τη βάσει της δωδεκαμήνου συμβατικής διάρκειας του έργου, εκ της οποίας ήχθη στο συμπέρασμα ότι η εξήγηση της προσενηχθείσης εκπτώσεως παρά της προσφευγούσης είναι ανεπαρκής. Η αιτιολόγηση της προσφοράς της προσφευγούσης παραμένει ανεπαρκής, διότι ούτε εις την αρχική αιτιολόγηση, ούτε εις τας ασκηθείσας προσφυγάς παρέχεται εξήγηση αναλυτική, διαλαμβάνουσα χρόνους απασχολήσεως και αμοιβάς προσωπικού, περί του ότι το κόστος των εκ του άρθρου 26 της ΕΣΥ απαιτήσεων καλύπτεται υπό της προσφοράς.».

7. Επειδή, στις 03.08.2022, η προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως υπόμνημα, σύμφωνα με το άρθρο 365 παρ. 1 του ν. 4412/2016, ως τροποποιήθηκε και ισχύει, το οποίο ελήφθη υπόψη από την Αρχή.

8. Επειδή, από την επισκόπηση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης υπόθεσης, προκύπτουν τα ακόλουθα: Στο πλαίσιο συνεξέτασης

δύο προγενέστερων προδικαστικών προσφυγών της (νυν) προσφεύγουσας και της (νυν) παρεμβαίνουσας εταιρείας, αντίστοιχα, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 511_512/2022 απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ, η οποία αφενός μεν, έκανε δεκτή την προδικαστική προσφυγή της εταιρείας «...», με συνέπεια, να αποφασισθεί η απόρριψη της προσφοράς της εταιρείας «... ...», αφετέρου δε, έκανε αποδεκτή την προδικαστική προσφυγή της εταιρείας «... ...», με συνέπεια, να αποφασισθεί ότι με την προγενέστερη, με αρ. 12/2022 απόφαση της οικονομικής επιτροπής του υπόψη ... έγιναν ανατιολόγητα δεκτές οι επεξηγήσεις που χορήγησε η εταιρεία «...» επί της οικονομικής της προσφοράς, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρ. 88 του ν. 4412/2016. Μετά την έκδοση της ως άνω απόφασης της ΕΑΔΗΣΥ, η αναθέτουσα αρχή - σε συμμόρφωση με το διατακτικό της- ζήτησε πρόσθετες επεξηγήσεις από την εταιρεία «...», οι οποίες, όμως, δεν έγιναν αποδεκτές, με συνέπεια, η επιτροπή διενέργειας του υπόψη διαγωνισμού να εισηγηθεί (βλ. το προσβαλλόμενο, από 22.06.2022 (νέο) πρακτικό αξιολογήσεως των προσφορών) προς την οικονομική επιτροπή του Δήμου Ν. ... την απόρριψη της προσφοράς της, λόγω ανεπαρκούς επεξήγησης της δαπάνης για το προσωπικό γενικής επιστασίας και διοίκησης του έργου. Ειδικότερα, στην προσβαλλόμενη πράξη του αναφέρεται ότι: «... δ) Απορρίπτει τις εξηγήσεις του οικονομικού φορέα ..., που εδόθησαν, κατόπιν κλήσεως της υπηρεσίας δυνάμει του άρθρου 88 παρ. 3 Ν 4412/2016 και ειδικότερα για το κόστος προσωπικού και γενικής επιστασίας και διοίκησης, σύμφωνα με τα συμβατικά τεύχη των έργων διότι: 1) Η προθεσμία εκτέλεσης του έργου είναι δωδεκάμηνη. 2) κατά τη διάρκεια του έργου, σύμφωνα με τα συμβατικά τεύχη θα απαιτηθεί πλήρης και αποκλειστική απασχόληση υπεύθυνου ποιότητας ασφαλείας και υγείας, με τριετή τουλάχιστον προϋπηρεσία, εργοταξίαρχη με 15ετή τουλάχιστον προϋπηρεσία με μηνιαίες αποδοχές συνολικά κατ' ελάχιστον 1495 ευρώ (βάσει των ισχυόντων 7613/395/18-2-2019 ΑΔΑ ΨΤΠΧ465Θ1Ω-Ν12 εγκύκλιο Υπουργείου Εργασίας) και με ετήσιες αποδοχές συμπεριλαμβανομένων δώρων και επιδομάτων και ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη το ποσό των 25.647,62 ευρώ, όπως αναλυτικά αναλύονται στο από 26-2-22 πρακτικό προς επικύρωση. 3) Επομένως η δαπάνη αυτή υπερβαίνει κατά ποσοστό 200% το προσδιορισθέν από τον οικονομικό φορέα κόστος προσωπικού γενικής επιστασίας και διοίκησης του έργου, δηλαδή το ποσό των

8755,80 ευρώ και η υπέρβαση αυτή δεν δύναται να καλυφθεί από το αναφερόμενο στις εξηγήσεις περιθώριο κέρδους προ φόρων ύψους 9030,75 ευρώ. Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι ακόμα και να χρησιμοποιήσει εργαζομένους χωρίς καθόλου προϋπηρεσία το ετήσιο κόστος αυτών ανέρχεται στο ποσό των 1300 ευρώ Χ 14 Χ 1,225, το οποίο επίσης υπερβαίνει κατά 13.539,20 ευρώ, δηλαδή ποσοστό 150% το κόστος προσωπικού γενικής επιστασίας και διοικήσεως των έργων, και η υπέρβαση αυτή δεν δύναται επίσης να καλυφθεί από το ανώτερο αναφερόμενο κέρδος ύψους 9030,73 ευρώ. ε) Απορρίπτει την προσφορά του οικονομικού φορέα, διότι δεν χορήγησε επαρκείς εξηγήσεις για την δυνατότητα εκτέλεσης του έργου ως ανωτέρω. στ) Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 12/2022 πράξη οικονομικής Επιτροπής ζ) Εγκρίνει το από 22-6-2022 πρακτικό της επιτροπής διενέργειας του διαγωνισμού της ανάληψης των έργων «Συντήρηση Σχολικών κτιρίων και Αυλαίων χώρων» η) Εγκρίνει την ανάθεση του έργου στην μειοδότη επιχείρηση ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ ... 1) Ακυρώνει την υπ. αριθμ. 10/2022 πράξη της οικονομικής επιτροπής 2) ... 3) Απορρίπτει την προσφορά της επιχειρήσεως ..., λόγω ανεπαρκούς εξηγήσεως της προσενηχθείσης εκπτώσεως. 4) Κρίνει παραδεκτές τις προσφορές των λοιπών επιχειρήσεων...». Με την υπό κρίση προσφυγή της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι: α) η αιτιολόγηση της οικονομικής της προσφοράς, αποτελεί προϋπολογισμό κόστους, ο οποίος αποδίδεται κατά προσέγγιση στην υπηρεσία και επομένως, δεν μπορεί να περιλαμβάνει απόλυτα ποσά, β) για τους σχετικούς υπολογισμούς έχει ληφθεί υπόψη η εγκύκλιος 09/2017 του ΥΠΟΜΕ, με τίτλο: «Παροχή διευκρινίσεων σχετικά με το άρθρο 53 παρ. 7 περ. θ' (Γενικά έξοδα και εργολαβικό όφελος) του Ν. 4412/2016 «Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Προμηθειών και Υπηρεσιών (προσαρμογή στις Οδηγίες 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ).» και γ) το κόστος αμοιβής του εργοταξιάρχη και του υπεύθυνου ποιότητας, ασφαλείας και υγείας (ιδιότητες που, ως δηλώθηκε στην επίμαχη προσφορά, ασκούνται από το ίδιο πρόσωπο και πιο συγκεκριμένα, από τον διπλωματούχο πολιτικό και ηλεκτρολόγο μηχανικό,, ο οποίος ήδη εργάζεται στην εταιρεία), ήτοι, το κόστος του προσωπικού γενικής επιστασίας και διοίκησης έχει υπολογισθεί ορθά στο ποσό των 8.755,80€, με βάση την εγκύκλιο 09/2017 του ΥΠΟΜΕ, που ισούται με ποσοστό 4% επί του προϋπολογισμού δημοπράτησης του έργου και ότι η

οικεία αναθέτουσα αρχή είχε υποχρέωση να το αποδεχθεί, καθώς αποτελεί το ελάχιστο αποδεκτό ποσό αιτιολόγησης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ως άνω εγκύκλιο. Ως χαρακτηριστικά αναφέρει η προσφεύγουσα, το πόσο των 8.755,80€ αποτελεί επιμερισμό του κόστους του προσωπικού γενικής επιστάσεως και διοίκησης, κατ' εφαρμογή της εγκυκλίου 09/2017, μόνο για το συγκεκριμένο έργο και δεν έχει καμία σχέση (ούτε βέβαια ταυτίζεται), με το άθροισμα των μισθών που καταβάλλει στους εργαζόμενους για την παροχή υπηρεσιών ένα έτους. Επίσης, προς απάντηση στον ισχυρισμό του Δήμου, ότι κατά την παροχή των επίμαχων διευκρινίσεων, η προσφεύγουσα δεν προέβη σε ακριβή εκτίμηση του χρόνου απασχολήσεως των στελεχών, η τελευταία υποστηρίζει ότι, παρόλο που σε όλα τα άρθρα της διακήρυξης αναφέρεται ως χρόνος έναρξης των εργασιών, η έναρξη του συνόλου του έργου (12 μήνες από την υπογραφή της σύμβασης) και ως χρόνος λήξης τους, η συνολική λήξη του έργου εντούτοις, λόγω της ιδιαίτερης φύσης του (συντηρήσεις σχολικών κτηρίων και αύλειων χωρών σχολείων), που περιλαμβάνει ενδεικτικά, εργασίες στεγανώσεων, οικοδομικών εργασιών, χρωματισμών και επισκευής γηπέδων αθλοπαιδιών κλπ (βλ. σχετικώς, άρ. 3 της ΕΣΥ) και ιδίως επειδή, βάσει του άρθρου 18 του πδ 79/2017, απαγορεύεται η είσοδος στους σχολικούς χώρους εν ώρα λειτουργίας των σχολείων, στο χρονοδιάγραμμα του έργου που υπέβαλε στον διαγωνισμό, δεν αναφέρει ειδικότερο -σε σχέση με το 12μηνο που αναφέρεται στη διακήρυξη- χρόνο έναρξης και λήξης των σχετικών εργασιών, διότι ουδείς γνωρίζει εκ των προτέρων τον χρόνο ανά άρθρο της ΕΣΥ.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι διατάξεις της Ειδικής Συγγραφής υποχρεώσεων (ΕΣΥ) της διακήρυξης απαιτούν μεν ο εργοταξιάρχης να είναι διπλωματούχος αρχιτέκτων ή πολιτικός μηχανικός δεκαπενταετούς (15) τουλάχιστον εμπειρίας, ωστόσο, από κανένα άρθρο αυτής, δεν προκύπτει ότι ο εργοταξιάρχης θα πρέπει να προσληφθεί από τη διαγωνιζόμενη εταιρεία και μάλιστα, με σύμβαση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου για την εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η αναθέτουσα αρχή. Επομένως, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, επειδή από καμία διάταξη των τευχών δημοπράτησης δεν απαγορεύεται να ορισθεί, ως εργοταξιάρχης, ένας μηχανικός που ήδη εργάζεται στη συμμετέχουσα εταιρεία, ορθώς δήλωσε στις σχετικές

επεξηγήσεις της προς την αναθέτουσα αρχή, τον κ., έμπειρο διπλωματούχο πολιτικό και ηλεκτρολόγο μηχανικό της εταιρείας, ως εργοταξιάρχη του εν λόγω έργου. Ως περαιτέρω υποστηρίζει ο προσφεύγων, ο κατά τα ανωτέρω δηλωθείς ως εργοταξιάρχης μηχανικός θα εκτελεί συγχρόνως και χρέη υπεύθυνου ποιότητας, ασφαλείας και υγείας, αφού ουδόλως ορίζεται στη διακήρυξη, ότι ο υπεύθυνος ποιότητας, ασφαλείας και υγείας θα πρέπει να είναι πρόσωπο διακριτό από τον εργοταξιάρχη. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη ερείδεται στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι ο εργοταξιάρχης θα εργάζεται καθημερινά επί οκτάωρο στο έργο, κάτι που ουδόλως επιβάλλεται από την ΕΣΥ, στην οποία ορίζεται (βλ. άρθρο 26.1.4.) ότι ο εργοταξιάρχης θα είναι αποκλειστικής, αλλά όχι πλήρους απασχόλησης, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η αναθέτουσα αρχή. Επομένως, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, ο εργοταξιάρχης δύναται νομίμως να εργάζεται με μερική απασχόληση, με συνέπεια, να μην εφαρμόζονται, εν προκειμένω, οι διατάξεις της με αρ. πρωτ. οικ. 7613/395/18.2.2019 εγκυκλίου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΑΔΑ ...-...), την οποία επικαλείται η αναθέτουσα αρχή προς τεκμηρίωση των σχετικών ισχυρισμών της.

Επισημαίνεται ότι εγκύκλιος 09/2017 του ΥΠΟΜΕ εκδόθηκε προκειμένου να προσδιοριστεί αναλυτικά το εκτιμώμενο ύψος των Γενικών εξόδων και του Εργολαβικού οφέλους (ΓΕ & ΟΕ) κατά την σύνταξη των τευχών δημοπράτησης στις δημόσιες συμβάσεις έργου. Ειδικότερα, για κάθε συγκεκριμένη δαπάνη από τις ομάδες Α και Β της Εγκυκλίου, οι οικονομικοί φορείς οφείλουν να παράσχουν εξηγήσεις, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, τα κονδύλια της εγκυκλίου, τις ειδικότερες συνθήκες κατασκευής του έργου, τα οικονομικά στοιχεία της προσφοράς και της οργάνωσής τους. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι κάποια από τα επιμέρους κονδύλια ακολουθούν αναλογικά την προσφερόμενη έκπτωση, ενώ κάποια άλλα όχι. Επίσης, για κάθε ένα από τα κονδύλια, είτε παρέχονται ειδικότερες εξηγήσεις, οπότε ο σχετικός υπολογισμός εφόσον τεκμηριωθεί, μπορεί να διαφοροποιείται από τον προϋπολογισμό του προς ανάθεση έργου, είτε γίνεται δεκτό ότι το συγκεκριμένο κονδύλι ισούται με το κόστος του προϋπολογισμού. Όπως έχει κριθεί νομολογιακά (βλ. ΕΑ ΣτΕ 769/2005, σκ. 10, 280/2005, σκ. 8, 279/2005, σκ. 8, ΔΕφΑΘ 252/2020, σκ. 17, ΔΕφΠατρών 9/2022, πρβλ. ΕΑ ΣτΕ

208/2020, σκ. 12, ΕΑΔΗΣΥ 627/2022, 630/2022), ο βάσει των τυχόν εγκυκλίων και, εν προκειμένω, της εγκυκλίου 09/2017 του Υπουργού ΥΠΟΜΕ, υπολογισμός των απαιτούμενων για την κατασκευή του υπό ανάθεση έργου δαπανών, δεν έχει την έννοια ότι, κατά την αιτιολόγηση προσφοράς που εμφανίζεται εκ πρώτης όψεως ως ασυνήθιστα χαμηλή, αποκλείεται η εκ μέρους του διαγωνιζομένου επίκληση και απόδειξη της συνδρομής για την επιχείρησή του ειδικών συνθηκών αναφορικά με την εγκατάσταση και την λειτουργία του συγκεκριμένου εργοταξίου, εν όψει των οποίων η δαπάνη εκτέλεσης του συγκεκριμένου έργου είναι μικρότερη (ή και μεγαλύτερη) από αυτή που θα προέκυπτε από την εφαρμογή των συντελεστών της εν λόγω εγκυκλίου. Εν όψει των ανωτέρω, γίνεται δεκτό ότι - ως βασίμως υποστηρίζει ο παρεμβαίνων - οι συντελεστές της ως άνω εγκυκλίου αναφέρονται σε κατά προσέγγιση στοιχεία κόστους, βάσει μίας συγκεκριμένης υπόθεσης εργασίας (έργο προϋπολογισμού 1.000.000,00 ευρώ διάρκειας 12 μηνών) και όχι σε συντελεστές υποχρεωτικής εφαρμογής για την ανάλυση του ΓΕ & ΟΕ μίας συγκεκριμένης σύμβασης κατασκευής δημοσίου έργου. Δηλαδή, η προαναφερθείσα εγκύκλιος του Υπουργού ΥΠΟΜΕ δεν θεσπίζει υποχρεωτικό κανόνα δικαίου για την σύνταξη των αιτιολογήσεων στο πλαίσιο του άρθρο 88 του ν. 4412/2016, οι δε διαγωνιζόμενοι μπορούν να υπολογίσουν με διαφορετικό τρόπο τα οικεία μεγέθη, βάσει των εκάστοτε ιδιαιτεροτήτων και συνθηκών εκάστου έργου, υπολογισμός που, σε κάθε περίπτωση, θα αξιολογηθεί από την αναθέτουσα αρχή. Άλλωστε, τυχόν αντίθετη ερμηνεία θα ερχόταν σε αντίθεση με την υποχρέωση των διαγωνιζομένων να επεξηγήσουν την προσφερόμενη τιμή σε σχέση με τις πραγματικές συνθήκες (τοπικές, χρονικές, τεχνικές κλπ) και τις ιδιαιτερότητες του υπό ανάθεση έργου επί τη βάσει επίκαιρων σχετικών στοιχείων, προκειμένου να είναι δυνατή η εκτίμηση της σοβαρότητας και της φερεγγυότητας των οικονομικών προσφορών, εντέλει δε και της επάρκειας των προσφερόμενων τιμών για την εκτέλεση της σύμβασης (βλ. και υπ' αριθμ. 880/2022 απόφαση ΕΑΔΗΣΥ, σκέψη 27). Εξάλλου, η -κατά το άρθρο 88 του ν. 4412/2016- κλήση των διαγωνιζομένων προς αιτιολόγηση των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών δεν συνεπάγεται περιορισμούς στον τρόπο αιτιολογήσεως των οικονομικών προσφορών, αλλά οι διαγωνιζόμενοι που υπέβαλαν ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές μπορούν να επικαλεστούν προς αιτιολόγηση μιας τέτοιας προσφοράς οποιοδήποτε

στοιχείο που, κατ' αυτούς, θεμελιώνει ευνοϊκές για τον προσφέροντα συνθήκες, οι οποίες δικαιολογούν την οικονομία που ο προσφέρων προβάλλει ότι επιτυγχάνει με την συνδρομή τους. Επομένως, για την τεκμηρίωση της προσφερόμενης τιμής, οι οικονομικοί φορείς οφείλουν να αποδείξουν με κάθε πρόσφορο τρόπο και – ενδεικτικώς, αλλά όχι αποκλειστικώς – με αναφορά στα στοιχεία της παρ. 2 του άρθρου 88 Ν. 4412/2016 την σοβαρότητα και την φερεγγυότητα των προσφορών τους σε σχέση με την συγκεκριμένη υπό ανάθεση σύμβαση (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 18.12.2014, Azienda OspedalieroUniversitaria di Careggi-Firenze, C-568/13, σκ. 50, απόφαση της 29.03.2021, AE SAG ELV Slovensko κλπ, C-599/10, σκέψεις 29 και 30). Μάλιστα, ως υποστηρίζει η προσφεύγουσα στο υποβληθέν υπόμνημά της, από καμία διάταξη νόμου δεν προκύπτει πως σε περίπτωση που ένας διαγωνιζόμενος επιλέξει να αιτιολογήσει την προσφορά του, σύμφωνα με την ως άνω εγκύκλιο του ΥΠΟΜΕ, η αναθέτουσα αρχή δύναται νομίμως να μην αποδεχθεί την αιτιολόγηση αυτή, αφής στιγμής δεν αμφισβητεί τη νομιμότητά της, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στην εγκύκλιο αυτή.

Με βάση τα προαναφερόμενα, για την αιτιολόγηση του επίμαχου κονδυλίου, ουδόλως απαγορεύεται η λήψη υπόψη της ως άνω εγκυκλίου, αφού οι διαγωνιζόμενοι έχουν την ευχέρεια, είτε να χρησιμοποιήσουν τους συντελεστές της εγκυκλίου, είτε να επεξηγήσουν την προσφερόμενη τιμή, βάσει των πραγματικών -κάθε φορά- τοπικών, χρονικών κλπ συνθηκών του συγκεκριμένου έργου και βάσει των διατάξεων εκάστης διακήρυξης. Τέλος, σημειώνεται ότι αλυσιτελώς προβάλλεται από την προσφεύγουσα ότι η οικεία αναθέτουσα αρχή αποδέχθηκε τις αρχικές επεξηγήσεις της επί της προσφοράς της, οι οποίες στηρίχθηκαν στις προβλέψεις της ανωτέρω εγκυκλίου, αφού με την προσβαλλόμενη πράξη του, ο υπόψη Δήμος συμμορφώθηκε με την υπ' αριθμ. 511_512/2022 απόφαση της Αρχής, με την οποία κρίθηκε ότι θα πρέπει να ζητηθούν πρόσθετες διευκρινίσεις επί του κόστους για το προσωπικό γενικής επιστασίας και διοικήσεως του έργου, με σκοπό να ελεγχθεί εάν το επαγόμενο κόστος ανατρέπει την υποβληθείσα αιτιολόγηση της προσφοράς. Η προσφεύγουσα βασίμως ισχυρίζεται ότι από καμία διάταξη της Ειδικής Συγγραφής υποχρεώσεων (ΕΣΥ), δεν προκύπτει ότι ο εργοταξιάρχης θα πρέπει να προσληφθεί από τη διαγωνιζόμενη εταιρεία και μάλιστα, με σύμβαση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου για την

εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η αναθέτουσα αρχή και επομένως, ως εργοταξιάρχης, μπορεί να ορισθεί ένας διπλωματούχος μηχανικός που ήδη εργάζεται στην εταιρεία, όπως στην προκείμενη περίπτωση ο Με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, εσφαλμένα και, σε κάθε περίπτωση, αυθαίρετα υπολογίστηκε από την αναθέτουσα αρχή ότι η προσφορά της προσφεύγουσας επιβαρύνεται με το πρόσθετο ποσό των 14.496,48€ $[(845 * 14) * 1,2254]$, για το δήθεν κόστος εργοταξιάρχη, που θα πρέπει να προσλάβει η εν λόγω εταιρεία. Ωστόσο, επειδή, στο άρθρο 26.2.1 της ΕΣΥ ορίζεται ρητώς και σαφώς ότι: «Ο Ανάδοχος, εκτός από τον διορισμό του Προϊσταμένου του Εργοταξιακού Γραφείου και του Αντικαταστάτη του (για τους οποίους γίνεται λόγος παραπάνω "Δ/ση του Έργου από τον Ανάδοχο"), υποχρεούται να στελεχώσει μονίμως τα γραφεία του στο εργοτάξιο με επιτελείο από ειδικευμένο και έμπειρο προσωπικό αναγκαίο για την διεύθυνση, παρακολούθηση και εκτέλεση του Έργου. Στο παραπάνω προσωπικό θα περιλαμβάνονται απαραίτητα για το εργοτάξιο κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα στελέχη: ε. Ένας Διπλωματούχος Μηχανικός ως υπεύθυνος ποιότητας, ασφάλειας και υγείας, ο οποίος θα έχει σαν αποκλειστικά καθήκοντα τα θέματα εφαρμογής του Προγράμματος Ποιότητας, τη διεξαγωγή των σχετικών ελέγχων, των εργοστασιακών ελέγχων, τα θέματα ασφάλειας και υγείας κ.τ.λ.. ο μηχανικός αυτός θα είναι αποδεδειγμένης σχετικής εμπειρίας, που θα αποδεικνύεται από σχετικά πιστοποιητικά, πλήρους και αποκλειστικής επί τόπου απασχόλησης καθ' όλη την διάρκεια κατασκευής του έργου και θα υποστηρίζεται από το Γραφείο Συμβούλου Ποιοτικού Ελέγχου...», θα πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, κατά τους οποίους ουδόλως προβλέπεται στα τεύχη δημοπράτησης ότι ο υπεύθυνος ποιότητας, ασφάλειας και υγείας θα πρέπει να είναι πρόσωπο διακριτό από τον εργοταξιάρχη. Σημειώνεται στο σημείο αυτό, ότι πέραν της χρήσης της φράσεως: «... εκτός από τον διορισμό του Προϊσταμένου του Εργοταξιακού Γραφείου...», από την οποία αποδεικνύεται η ανάγκη ύπαρξης διακριτής θέσης υπεύθυνου ποιότητας, ασφάλειας κλπ, στην ως άνω διάταξη ορίζεται, επίσης, ρητώς ότι τα καθήκοντα του υπεύθυνου ποιότητας, ασφάλειας και υγείας είναι αποκλειστικά καθήκοντα. Ειδικότερα, από τη σαφή γραμματική διατύπωση της περ. ε) του ως άνω άρθρου 26.2.1., που δεν καταλείπει αμφιβολίες επί του περιεχομένου

της στον μέσο επιμελή οικονομικό φορέα, ως η έννοια αυτή έχει ερμηνευθεί από το ΔΕΕ (βλ. περ. ε, όπου ορίζεται ότι: «ε.... Ο Μηχανικός αυτός θα είναι αποδεδειγμένης σχετικής εμπειρίας, που θα αποδεικνύεται από σχετικά πιστοποιητικά, πλήρους και αποκλειστικής επί τόπου απασχόλησης καθ' όλη την διάρκεια κατασκευής του έργου...»), προκύπτει ότι ο ορισθείς ως υπεύθυνος ποιότητας, ασφαλείας και υγείας θα πρέπει να είναι και πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης καθ' όλη τη διάρκεια του υπόψη έργου, απορριπτομένων των ισχυρισμών της προσφεύγουσας περί δυνατότητας μερικής απασχόλησης στο έργο. Μάλιστα, και στην εγκύκλιο 09/2017, την οποία έλαβε υπόψη της η προσφεύγουσα για τον υπολογισμό του επίμαχου κονδυλίου, ορίζεται ρητώς ότι: «*Β. ΧΡΟΝΙΚΩΣ ΣΥΝΗΡΤΗΜΕΝΑ ΕΞΟΔΑ Περιλαμβάνουν τις δαπάνες: • Χρήσεως - λειτουργίας των εργοταξιακών εγκαταστάσεων και ευκολιών • Προσωπικού γενικής επιστασίας και διοίκησης του Αναδόχου και υπό την προϋπόθεση μόνιμης και αποκλειστικής απασχόλησης στο έργο (σε περίπτωση μη μόνιμης και αποκλειστικής απασχόλησης θα λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος απασχόλησης και η διαθεσιμότητα στο έργο).*». Επομένως, από το σαφές περιεχόμενο της ως άνω διάταξης της εγκυκλίου του ΥΠΟΜΕ - στην οποία ορίζεται ρητά ότι το προσωπικό γενικής επιστασίας και διοίκησης του αναδόχου θα είναι μόνιμης και αποκλειστικής απασχόλησης στο έργο - συνάγεται ευχερώς ότι και ο υπεύθυνος ποιότητας, ασφάλειας και υγείας, που εντάσσεται στο ως άνω προσωπικό, θα έχει αποκλειστικά καθήκοντα και επίσης, ότι θα είναι πλήρους απασχόλησης. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι ο υπεύθυνος μηχανικός ποιότητας, ασφαλείας και υγείας, θα πρέπει, κατά τα ανωτέρω, να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, εντούτοις, δεν είναι, εν προκειμένω, υποχρεωτική η εφαρμογή της με αρ. πρωτ. οικ. 7613/395/18.2.2019 εγκυκλίου του Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Οδηγίες για την εφαρμογή του κατώτατου μισθού και του κατώτατου ημερομισθίου για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας», ως εσφαλμένα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή. Και τούτο, διότι η εφαρμογή της εν λόγω εγκυκλίου προϋποθέτει μισθωτούς με εξαρτημένη εργασία, ενώ ο υπεύθυνος ποιότητας, ασφάλειας και υγείας μπορεί νομίμως να απασχολείται με σύμβαση μίσθωσης έργου ή παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών, επί των οποίων δεν έχει

εφαρμογή η ως άνω εγκύκλιος. Επομένως, ο ισχυρισμός του υπόψη Δήμου, σύμφωνα με τον οποίο η επίμαχη προσφορά επιβαρύνεται με το ποσό των 11.151,14€ για τη δαπάνη του υπεύθυνου ποιότητας, ασφαλείας και υγείας θα πρέπει να απορριφθεί ως αναπόδεικτος και συνεπώς, ως απαράδεκτος. Επίσης, παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν υπολόγισε ξεχωριστή αμοιβή για τον υπεύθυνο ποιότητας, ασφάλειας κλπ, αφού ανέθεσε τα καθήκοντα αυτά στον ορισθέντα ως εργοταξιάρχη μηχανικό της επιχείρησής της (σύμπτωση ιδιοτήτων), ουδόλως δύναται να συναχθεί ότι η προσφορά της καθίσταται άνευ άλλου τινός ζημιογόνος, ως αυθαίρετα υπολαμβάνει ο υπόψη Δήμος, αφού η ομαλή εκτέλεση της οικείας σύμβασης διασφαλίζεται από το ποσό του δηλωθέντος εργολαβικού κέρδους (9.030,73€), σε συνδυασμό με το δηλωθέν ποσό γενικής επιστασίας και διοίκησης (8755,80€), που υπολογίσθηκε νομίμως με ποσοστό 4% επί του προϋπολογισμού δημοπράτησης του έργου, βάσει της εγκυκλίου ΥΠΟΜΕ.

Περαιτέρω βασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι: α) λόγω της φύσης του εν λόγω έργου (συντήρηση σχολικών κτηρίων και αύλειων χωρών σχολείων), καθώς και των περιορισμών εισόδου στα σχολεία, που προκύπτουν από το άρθρο 18 του πδ 79/2017, η διάρκεια του έργου και κατ' επέκταση, οι πραγματικές ημέρες εργασίας δεν αντιστοιχούν στο σύνολο της διάρκειας της σύμβασης (12 μήνες από την υπογραφή της σύμβασης). Άλλωστε, στο άρθρο 8 της ΕΣΥ αναφέρεται ότι: *«Η ενημέρωση και αναμόρφωση του χρονοδιαγράμματος CPM με σταθερές τις ημερομηνίες τμηματικής και ολικής παράδοσης θα γίνεται από τον ανάδοχο κάθε τρεις μήνες»*, ενώ στο άρθρο 11 της ΕΣΥ προβλέπεται ότι, κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου, η αναθέτουσα αρχή έχει το δικαίωμα να αναθέτει νέες, συμπληρωματικές εργασίες στον ανάδοχο, σύμφωνα με τον νόμο 4412/2016. β) ανάλογα με τις ανάγκες που θα προκύψουν κατά την εκτέλεση του υπόψη έργου, η στελέχωση με προσωπικό γενικής επιστασίας και διοίκησης του αναδόχου δύναται να αυξηθεί με συνεργάτες μηχανικούς, οι οποίοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους με αμοιβή, ως ελεύθεροι επαγγελματίες και γ) οι συντελεστές που ορίζονται στην εγκύκλιο 09/2017, αλλά και σε προγενέστερα κείμενα αναφοράς, τίθενται ως οι ελάχιστοι αποδεκτοί επί του προϋπολογισμού της αναθέτουσας αρχής, για την περίπτωση — ως είναι, άλλωστε, και η εξεταζόμενη — που ο οικονομικός φορέας δεν αποδεικνύει κάτι

διαφορετικό και επομένως, το επίμαχο κονδύλι που βασίζεται στο συντελεστή 4% της εγκυκλίου, θα έπρεπε να γίνει αποδεκτός από τον υπόψη Δήμο, αφού η προσφεύγουσα δεν τον υπερέβη. Βάσει της ανωτέρω παραδοχής, κρίνονται ως αβάσιμες οι αιτιάσεις της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με τις οποίες, επειδή η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε την ζητηθείσα ανάλυση επί του κόστους για το προσωπικό γενικής επιστάσεως και διοίκησης του έργου «...η επιτροπή διαγωνισμού προέβη σε ίδια εκτίμηση της εκπληρώσεως των εν λόγω απαιτήσεων, επί τη βάσει της δωδεκαμήνου συμβατικής διάρκειας του έργου, εκ της οποίας ήχθη στο συμπέρασμα ότι η εξήγηση της προσενηχθείσης εκπτώσεως παρά της προσφευγούσης είναι ανεπαρκής...». Επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα είχε το δικαίωμα να προβεί στους οικείους υπολογισμούς, είτε βάσει των ποσοστών της εγκυκλίου 09/2017 (όπερ και έπραξε), είτε να μην υιοθετήσει τα ως άνω ποσοστά και να αποδείξει με αναλυτικούς υπολογισμούς ότι, λόγω ειδικών συνθηκών, οι δαπάνες της θα είναι χαμηλότερες ή υψηλότερες, πάντως διαφορετικές από τα εν λόγω ποσοστά. Συνεπώς, στην εξεταζόμενη περίπτωση, η αναθέτουσα αρχή δεν είχε δικαίωμα να προβεί αυτοβούλως σε εκτίμηση της επίμαχης δαπάνης, βάσει δικών της θεωρητικών υπολογισμών επί των αμοιβών και των χρόνων απασχολήσεως των επιστατούντων και διοικούντων (το έργο) στελεχών του αναδόχου, που, όχι μόνο δεν είναι εκ των προτέρων γνωστές, αλλά και δεν σχετίζονται με τις δυνατότητες και την εν γένει επιχειρηματική λειτουργία της συγκεκριμένης εταιρείας. Τουναντίον, γίνονται, εν προκειμένω, δεκτοί οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, ότι δηλαδή «... ο διαγωνιζόμενος έχει την ευχέρεια (και όχι την υποχρέωση) να αυτοδεσμευθεί επιλέγοντας να αιτιολογήσει την προσφορά του βάσει της ως άνω Εγκυκλίου, αφ'ής στιγμής το πράξει, όμως, η Υπηρεσία ελλείψει διαφορετικής πρόβλεψης στην διακήρυξη, είναι υποχρεωμένη να αποδεχθεί την αιτιολόγηση που καταστρώνεται βάσει της συστηματοποίησης της εν λόγω Εγκυκλίου. Οπωσδήποτε δε, αν δεν αποδέχεται αυτή, δεν μπορεί να αποκλείσει τον διαγωνιζόμενο που συμμορφώθηκε απλώς προς αυτήν...». Με βάση το σύνολο των προρρηθέντων και δοθέντος ότι: α) η χρήση (ή μη) την ως άνω εγκυκλίου, απόκειται στη διακριτική ευχέρεια του οικονομικού φορέα που παρέχει την αιτιολόγηση και όχι της αναθέτουσας αρχής και β) στην πρόσκληση της οικείας αναθέτουσας αρχής προς την προσφεύγουσα για παροχή πρόσθετων

Αριθμός απόφασης: Σ 1770 /2022

επεξηγήσεων επί του επίμαχου κονδυλίου, ουδόλως αναφέρεται ρητώς ότι δεν μπορεί να γίνει χρήση της εγκυκλίου 09/2017 και ότι θα πρέπει οπωσδήποτε να δοθούν στοιχεία αναλυτικών δαπανών, η υπό κρίση προσφυγή θα πρέπει να γίνει δεκτή και να απορριφθεί η ασκηθείσα παρέμβαση.

9. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, θα πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Διατάσσει την επιστροφή του προσκομισθέντος παραβόλου, ποσού χιλίων πεντακοσίων δεκατριών ευρώ και είκοσι λεπτών (1.513,20€) .

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2022 και εκδόθηκε αυθημερόν, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΛΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΟΥ